

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Haplové a soudkyň JUDr. Evy Lukotkové a JUDr. Jany Kubenové ve věci žalobkyně: **M. M.**, nar. . státní příslušnost Ukrajina, bytem P. 547/49, B., proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, Nusle, nám. Hrdinů 1634/3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 12. 2013, č. j. MV-138749-3/SO-2012,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou doručenou dne 16. 1. 2014 Městskému soudu v Praze a usnesením ze dne 18. 2. 2014, č. j. 5 A 11/2014-29 postoupenou Krajskému soudu v Brně žalobkyně brojila proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 20. 12. 2013, č. j. MV-138749-3/SO-2012, kterým žalovaná podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítla její odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky (dále též správní orgán prvního stupně) ze dne 3. 10. 2012, č. j. OAM-16905-8/TP-2012, a napadené rozhodnutí potvrdila.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla žalobkyni podle ust. § 75 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců) zamítnuta její žádost o povolení k trvalému pobytu dle ust. § 68 zákona o pobytu cizinců podaná dne 28. 3. 2012.

Žalobkyně namítala, že správní orgány se v řízení nedostatečně vypořádaly s otázkou míry zásahu zamítavého rozhodnutí o její žádosti do jejího soukromého života ve smyslu ust. § 75 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Uvedla, že po celou dobu řízení poukazovala na svůj zdravotní stav, že trpí závažnou chronickou nemocí srdce. Žalobkyně si je vědoma toho, že samotná existence vážné choroby není důvodem pro nezamítnutí žádosti, ale při posuzování její žádosti bylo nutné zohlednit několikanásobně nižší úroveň poskytovaných zdravotních služeb na území státu, jehož je státní příslušnicí, oproti České republice. Protože na území Ukrajiny je pouze jediné zdravotnické zařízení, které by bylo schopné poskytnout žalobkyni potřebnou lékařskou pomoc, znamenalo by případné vycestování na území Ukrajiny vážné ohrožení jejího života. Žalobkyně poukázala i na další zdravotní problémy související se špatnou funkcí srdce a uvedla, že v průběhu posledních dvou let byla opakovaně operována a hospitalizována z důvodů akutních zdravotních problémů. Na doložení závažnosti zdravotního stavu žalobkyně k žalobě přiložila lékařské zprávy potvrzující uvedené skutečnosti. Nad rámec uvedeného žalobkyně zdůraznila, že s ohledem na délku pobytu na území České republiky si hradí zdravotní pojištění pouze v ČR a nikoli na Ukrajině, v důsledku čehož by pro ni mělo likvidační účinky, pokud by byla nucena podstoupit lékařský zákrok na území Ukrajiny. Dle názoru žalobkyně je nutné nebezpečí zásahu do práva na ochranu života a zdraví posoudit jako zásah do soukromého života.

S ohledem na uvedené skutečnosti žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a vrátil věc správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že se ztotožňuje se skutkovými zjištěními i právní kvalifikací předcházejících rozhodnutí orgánů obou stupňů. Uvedla, že ve smyslu ust. § 2 odst. 4 správního řádu má být přijaté řešení v souladu s veřejným zájmem, kterým je v této oblasti zájem na dostatečném finančním zajištění. Pokud žalobkyně poukazuje na svůj špatný zdravotní stav, žalovaná tyto námitky odmítá jako nedůvodné. Zdůraznila, že ze spisového materiálu nevyplývají žádné skutečnosti uváděné žalobkyní v tomto bodě a tyto nejsou podloženy žádnými důkazy. Žalobkyně tyto skutečnosti neuvedla ani v řízení před správním orgánem prvního stupně, ani v řízení odvolacím.

S ohledem na uvedené skutečnosti žalovaná navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Předmětná věc byla projednána bez nařízení jednání, neboť byly splněny zákonné podmínky ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s.

Žaloba není důvodná.

Žalobní námitku žalobkyně soud posoudil na základě rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rozhodnutí žalované a vycházel z obsahu správního spisu obou správních orgánů. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí dospěl k závěru, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení povolení k trvalému pobytu nebude znamenat nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života žadatelky, když v průběhu správního řízení nebyly žádné takové skutečnosti prokázány. Dodal, že žadatelka pobývá na území ČR na základě povoleného dlouhodobého pobytu za účelem podnikání do 9.11.2012 a může na území ČR pobývat i nadále na základě tohoto pobytového oprávnění a bylo zjištěno, že na území ČR nemá rodinné příslušníky. Uvedenému závěru předcházelo vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, ale tohoto práva však žalobkyně, jak vyplývá ze spisu, nevyužila. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 3.10.2012, č.j. OAM-16905-8/TP-2012 podala žalobkyně odvolání prostřednictvím zvolené zástupkyně s tím, že odvolání odůvodní po umožnění nahlédnutí do spisového materiálu. Byla jí doručena výzva k odstranění formálních vad odvolání a byla informována o možnosti nahlédnout do spisového materiálu. Do spisového materiálu nahlédla zástupkyně dne 29.10.2012 v době od 16:25 hod. do 16:34 hod. Ač jí byla ve výzvě k odstranění formálních vad odvolání poskytnuta lhůta 5 dnů od doručení výzvy a tatáž lhůta určena pro možnost nahlédnutí do spisového materiálu a zástupkyně si obě písemnosti vyzvedla v datové schránce 12.10.2012. Do spisu nahlédla až 29.10.2012 a do 12.11.2012, kdy správní orgán I. stupně postoupil odvolání a podkladový materiál k jeho projednání, žalobkyně blanketní odvolání neodůvodnila. Žalovaná v napadeném rozhodnutí ve vztahu k žalobní námitce v rozhodnutí uvedla, že souhlasí se závěrem správního orgánu I. stupně týkající se nepřiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života v jeho zamítavém rozhodnutí s tím, že nebyla prokázána existence vazeb odvolatelky na území ČR, v důsledku kterých by nevydání povolení k trvalému pobytu mohlo být považováno za nepřiměřený zásah do jejího soukromého a rodinného života.

Důvodem zamítnutí žádosti o povolení k trvalému pobytu bylo podle rozhodnutí Ministerstva vnitra č.j. OAM-16905-8/TP-2012 ze dne 3.10.2012 nepředložení dokladů o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území podle ust. § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, když správní orgán zjistil příjem 507 Kč, tedy nižší, než ten, který byla odvolatelka povinna doložit jako její čistý měsíční příjem, za který byla v té době považována částka 10.478 Kč.

V žádném z podání žalobkyně ve správním řízení, žalobkyně podala pouze blanketní odvolání a v průběhu řízení odstraňovala vady žádosti ve vztahu ke splnění podmínky podle § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, nikdy správnímu orgánu nedoložila důkazy o svém zdravotním stavu, na nějž se odvolává v žalobní námitce.

V jiné právní věci týkající se žalobkyně, byla žalobkyně v průběhu správního řízení rovněž nečinná a dokládala zprávy o svém zdravotním stavu až při ústním jednání, ačkoliv ve správním řízení nic nebránilo tomu, aby podklady pro posouzení doložila. Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 9.7.2015, č.j. 7 Azs 103/2015-35, kterým zamítl kasační stížnost žalobkyně se odvolal na rozsudek ze dne 18.6.2015, č.j. 7 As 93/2015-36, na základě něhož vyslovil právní názor, že krajský soud neměl důvod zabývat se takto nově doloženými skutečnostmi, protože v rámci soudního přezkumu může být přezkoumána jen zákonnost napadeného správního rozhodnutí, ale nemůže být nahrazováno správním řízením. V projednávané věci žalobkyně v průběhu správního řízení nepředložila správnímu orgánu žádný doklad o svých tvrzeních v žalobě za účelem posouzení nepřiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života (nic nebylo předloženo ani k žalobě), proto žalobkyně nemůže tvrdit, nyní oprávněně, že byla na svých právech dotčena, když se nedomáhala

ochrany svých práv před správním orgánem, neboť se aktivně správního řízení ve vztahu k této námitce nezúčastnila.

S ohledem na právní posouzení žalobní námitky žalobkyně shora soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalované v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec její běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. ledna 2016

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Karolína Marešová